

Using the Ensemble Model of Climate Change to Predict and How to Sustainability the *Luciobarbus barbus* in the Ecosystems Under its Distribution

Hadi Khoshnamvand^{id1}| Asghar Abdoli^{id2}| Faraham Ahmadzadeh^{id3}

1. Department of Biodiversity and Ecosystem Management, Environmental Sciences Research Institute, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran.
2. Corresponding Author, Department of Biodiversity and Ecosystem Management, Environmental Sciences Research Institute, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran. E-mail: a_abdoli@sbu.ac.ir
3. Department of Biodiversity and Ecosystem Management, Environmental Sciences Research Institute, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran.

Article Info**ABSTRACT**

Article type:
Research Article

Article history:

Received: 29 Jul 2024

Received in revised form:

15 Sep 2024

Accepted: 17 Sep 2024

Available online: 22 Sep 2024

Keywords:
Climate change,
Biodiversity,
Freshwater fish,
Ensemble modeling,
Conservation.

Climate change, widely acknowledged as one of the most pressing global threats in recent decades, has significantly impacted biodiversity and natural ecosystems across the planet. The use of appropriate predictive tools can greatly aid conservation managers in their efforts to protect and preserve biodiversity. In this study, we investigated the effects of climate change on the spread and distribution of *Luciobarbus barbus* (Heckel, 1847), a freshwater fish species, by employing an ensemble modeling approach using the Biomod2 package. We utilized six distinct algorithms to analyze current conditions and two future scenarios for the years 2070 and 2090, specifically focusing on the Shared Socioeconomic Pathways (SSP) includes SSP1-2.6 and SSP5-8.5 scenarios. To build our predictive model, we incorporated a comprehensive dataset comprising eight variables, including climatic, topographic, and anthropogenic factors. The results indicated that the model's predictive performance was robust, with evaluation metrics—specifically the Area Under the Curve (AUC) and True Skill Statistic (TSS)—showing values ranging from very good to excellent ($AUC \geq 0.87$). Our analysis revealed that the most significant factors influencing the distribution of *Luciobarbus barbus* were Annual Mean Temperature (Bio 1), Annual Precipitation (Bio 12), and Mean Temperature of the Warmest Quarter (Bio 10). Alarmingly, the model forecasts a decrease in the species distribution range under both optimistic and pessimistic scenarios for the years 2070 and 2090. In conclusion, it is imperative for managers and decision-makers in the field of biodiversity conservation to recognize and address the impacts of climate change. Identifying and implementing effective measures to protect this valuable species will be essential for ensuring its survival in a rapidly changing environment.

Cite this article: Khoshnamvand, H., Abdoli, A., & Ahmadzadeh, F. (2024). Using the Ensemble Model of Climate Change to Predict and How to Sustainability the *Luciobarbus barbus* in the Ecosystems Under its Distribution. *Geography and Environmental Sustainability*, 14 (3), 85-96. <https://doi.org/10.22126/GES.2024.10925.2772>

© The Author (s).

DOI: <https://doi.org/10.22126/GES.2024.10925.2772>

Publisher: Razi University

استفاده از مدل اجتماعی تغییر اقلیم جهت پیش‌بینی و نحوه پایداری سس ماهی لب پهن در اکوسیستم‌های تحت پراکنش آن (*Luciobarbus barbus*)

هادی خوش‌ناموند^۱ | اصغر عبدالی^۲ | فراهمن احمدزاده^۳

۱. گروه محیط زیست- زیستگاهها و تنوع زیستی، پژوهشکده علوم محیطی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.
۲. نویسنده مسئول، گروه محیط زیست- زیستگاهها و تنوع زیستی، پژوهشکده علوم محیطی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.
۳. گروه محیط زیست- زیستگاهها و تنوع زیستی، پژوهشکده علوم محیطی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران. رایانه: a_abdoli@sbu.ac.ir

اطلاعات مقاله	چکیده
نوع مقاله: مقاله پژوهشی	تغییرات اقلیمی، به طور گسترده به عنوان یکی از مهم‌ترین تهدیدات جهانی در دهه‌های اخیر شناخته می‌شود که به طور قابل توجهی بر تنوع زیستی و اکوسیستم‌های طبیعی در سراسر سیاره تأثیر گذاشته است. استفاده از ابزارهای پیش‌بینی مناسب می‌تواند به مدیران حفاظت در تلاش‌هایشان برای حفاظت و حفظ تنوع زیستی کمک زیادی کند. در مطالعه حاضر، اثرات تغییر اقلیم بر گسترش و نحوه پراکنش گونه سس ماهی لب پهن (Luciobarbus barbus, Heckel, 1847) با استفاده از یک مدل تلفیقی توسط بسته Biomod2 با شش الگوریتم مختلف برای زمان حال و همچنین تحت دو سری زمانی ۲۰۷۰ و ۲۰۹۰ با دو مدل خوش‌بینانه (SSP1-2.6) و بدینانه (SSP5-8.5) برای زمان آینده انجام گردید. در مجموع از هشت متغیر اقلیمی، متغیر توپوگرافی و متغیر انسانی برای ساخت مدل استفاده شد. با توجه به نتایج به دست آمده، عملکرد پیش‌بینی مدل بر اساس دو پارامتر AUC و TSS از محدوده خیلی خوب تا عالی (۰/۸۷-۰/۹۰) بود. همچنین طبق پیش‌بینی مدل، مهم‌ترین عوامل تأثیر گذار بر پراکنش گونه سس ماهی لب پهن، متغیرهای درجه حرارت سالیانه (Bio 1)، مجموع بارندگی سالانه (Bio 12) و میانگین گرم‌ترین فصل سال (Bio 10) بودند. به طور نگران کننده ای، این مدل ها، کاهش در محدوده پراکنش گونه ها را در هر دو سنتاریو خوش‌بینانه و بدینانه برای سال های ۲۰۷۰ و ۲۰۹۰ پیش‌بینی می‌کنند. در نتیجه، برای مدیران و تصمیم‌گیرندگان در زمینه حفاظت از تنوع زیستی ضروری است که تأثیرات ناشی از تنوع زیستی را شناسایی و رسیدگی کنند. شناسایی تغییرات اقلیمی و اجرای اقدامات موثر برای حفاظت از این گونه ارزشمند برای تضمین بقای آن در محیطی که به سرعت در حال تغییر است ضروری خواهد بود.
تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۵/۰۸	تاریخ بازنگری: ۱۴۰۳/۰۶/۲۵
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۶/۲۷	دسترسی آنلاین: ۱۴۰۳/۰۷/۰۱
کلیدواژه‌ها:	تغییر اقلیمی، تنوع زیستی، ماهی آب شیرین، مدل سازی تلفیقی، حفاظت.

استناد: خوش‌ناموند، هادی؛ عبدالی، اصغر؛ احمدزاده، فراهمن (۱۴۰۳). استفاده از مدل اجتماعی تغییر اقلیم جهت پیش‌بینی و نحوه پایداری سس ماهی لب پهن (*Luciobarbus barbus*) در اکوسیستم‌های تحت پراکنش آن. *جغرافیا و پایداری محیط*, ۱۴، (۳)، ۸۵-۹۶.

<https://doi.org/10.22126/GES.2024.10925.2772>

ناشر: دانشگاه رازی

© نویسنده‌گان.
 DOI: <https://doi.org/10.22126/GES.2024.10925.2772>

مقدمه

گرمايش جهاني به عنوان يكى مهمترین تهديدات پيشرو كه عمده آن ناشي از فعالities انساني است، سبب پديدار شدن خيل عظيمى از اثرات زيستمحيطى به هم پيوسته مانند تغيير الگوي آب و هوائي، اختلال در روند طبيعى اкосيسitemها، بالا آمدن آب درياها و در نهايت بلايات طبيعى مكرر در سراسر جهان شده است (Ashrafzadeh et al., 2023; Ghane-Ameleh et al., 2021; Saberi-Pirooz et al., 2021). يكى از چالشهاي مدريت در رابطه با محيطهاي طبيعى و جانواران، پيچيدگى واكنش حيات وحش به تغييرات ناشي از اقليم و تعامل آن با ساير محرك ها مانند توسعههاي انساني، آلودگىها و گونههاي مهاجم است (Ghaedi et al., 2021; Malekian et al., 2019; Sayahnia et al., 2024). اثرات سينرژيك تغييرات آب و هوائي و فشارهاي ذكر شده ممکن است منجر به افزایش نرخ انفراض در آينده شود (Khoshnamvand et al., 2024; Shukla et al., 2021). به همين دليل پيش‌بيين و نظرارت بر اкосيسitemها برای حفظ حيات وحش بومي و تنوع زيستى كه از عناصر ضروري برای حفظ تعادل چشم انداز اکولوژيکي هستند، بسيار حياتي است (Ashrafzadeh et al., 2020).

مطالعات فراوانى توسيط محققين اين نكته را بيان داشته‌اند كه اкосيسitemهاي آب‌شيرين به ميزان بيشرتري نسبت به اкосيسitemهاي خشكى و دريائي تحت تأثير تغييرات اقليمى قرار مى‌گيرند (Birnie-Gauvin et al., 2023; Reid et al., 2021). به عنوان مثال همگن شدن دمای محيط، آب رودخانهها از نظر حرارتی يكى از پيامدهای مهم رخداد تغيير اقليم و گرمایش جهاني محسوب می‌شود (Van Rees et al., 2019; Malmqvist & Rundle, 2002; Rolls et al., 2012). به عنوان مثال همگن شدن زمستانهها را از جمله در معرض خطرترین سيسitemهاي روی كره‌زمين محسوب می‌كنند (Khoshnamvand et al., 2019; Mousavi et al., 2024). به عنوان مثال ارگانيسitemهاي آب‌شيرين برای فرآيندهای فيزيولوژيکي خود، نياز به دمای آب پايان‌تری داشته باشند (Mousavi et al., 2019; Petsch, 2016).

ماهيان به عنوان يكى از گروههای جانوری در اкосيسitemهاي آبی نقش فعال و مهمی را در تعادل ظرفیت اين اкосيسitemها در سراسر جهان ایفا می‌کنند. با اين وجود، اثرات تغييرات ناشي از اقليم به طور قابل توجهی بر جمعیت ماهی‌ها و زيستگاه آنها تأثير می‌گذارد (Bongaerts & Smith, 2019; Keppel & Wardell-Johnson, 2012; Pavey et al., 2017). با افزایش دما و تغيير الگوهای آب و هوائي، ماهی‌ها با چالشهاي متعددی همانند ازدستدادن زيستگاه، تغيير الگوهای مهاجرت، تغييرات در دسترس بودن غذا و افزایش حساسیت به بیماری‌ها مواجه می‌شوند (Cowan et al., 2021). با وجود اين وظيفه حفاظت از ماهيان در اين اкосيسitemها با توجه به نقش مهم آنها در پايداري اкосيسitemهاي طبيعى و از سوی ديگر تنوع ژنتيکي قابل توجه آنها به عنوان يك بخش با ارزش از تنوع زيستى محيط طبيعى كشور اهمیت فراوانی در برنامه‌هاي حفاظت از اкосيسitemهاي طبيعى دارد (Abdoli, 2016). به همين منظور آگاهی از وضعیت اкосيسitemهاي محيطهاي آبی و پايش آنها نيازمند استفاده از ابزارهایي برای درک وضعیت اкосيسitemهاي هدف جهت ارزیابی آنها برای مدیران و محققين است.

استفاده‌کردن از روش‌های مدل‌سازی، امروزه يكى از مهمترین تکنيک‌هایی است که به‌غفور در بررسی مسائل و تولید اطلاعات و داده‌ها از آن استفاده می‌شود. كاربرد روش‌های مدل‌سازی در علوم زيستمحيطی با توجه به پيشرفت‌های فناوري و نظری در چند دهه اخیر، به عنوان يكى از روش‌های نوين و قابل‌قبول در مطالعات كاربردي جهت اهداف گوناگون در ارزیابی و حفاظت از منابع طبيعى توسيعه یافته است (Ashrafzadeh et al., 2023; Bagheri et al., 2023).

مدل‌سازی توزيع گونه‌ای (SDM) به عنوان يكى از مهمترین و پرکاربردترین روش‌ها در حوضه مطالعات مربوط به تنوع زيستى و محيط‌طبيعى شناخته شده است (Aksu, 2021; Ashrafzadeh et al., 2023; Buisson et al., 2008; Harter et al., 2008). در 2015 كه در واقع هدف اين روش، بررسی ارتباط بين داده‌های توزيع جغرافیایي گونه (حضور یا فراوانی در مکان‌های شناخته شده) با اطلاعات در مورد ویژگی‌های زيستمحيطی گونه می‌باشد. مدل اشاره شده كاربردهای مختلفی در حوزه‌های زيستمحيطی دارد که از جمله اين كاربردها می‌توان، به منظور ارزیابی اثرات احتمالي تغيير اقليم بر محدوده پراکندگی گونه‌ها و درک آسيب‌پذيری آنها در برابر اين تغييرات، ارزیابي فرضيه‌های جغرافیای‌زيستى، تحليل تأثيرات و خطرهای تهاجم و تکثیر گونه‌ها، طراحی و انتخاب ذخیره‌گاهها و برنامه‌ریزی‌های حفاظتی و مدیریتی، اشاره نمود (Armstrong et al., 2013).

در این پژوهش از یک مدل اجتماعی^۱ استفاده گردید که در حال حاضر این مدل به عنوان یکی از قوی‌ترین و کارآمدترین روش‌های معرفی شده بر اساس داده‌های نقاط حضور و عدم حضور گونه، در زمینه مدل‌سازی پراکنش گونه‌ها محسوب می‌شود(Ashrafzadeh et al., 2022). این روش با استفاده از الگوریتم‌های مختلف و درنهایت تلفیق کردن آنها، در مقایسه با سایر روش‌ها کارایی بهتری از خود نشان داده است.

گونه مورد مطالعه، گونه *Luciobarbus barbus* (Cypriniformes: Cyprinidae: Torinae) از خانواده کپورماهیان که جزو گونه‌های ماهی بومی کشور ایران محسوب و زیستگاه آن رودخانه‌های بخش‌های غربی، جنوب‌غربی، جنوب و تا حدی مرکزی ایران گزارش شده است(Abdoli, 2016; Jouladeh-Roudbar et al., 2020; Sayyadzadeh & Esmaeili, 2024). بدلیل داشتن پراکنش گسترده‌ای که در زیستگاه‌های آب شیرین در حوضه‌های ایران، از آن می‌توان به عنوان یک مدل گونه‌ای مناسب جهت آگاهی از اثرات تغییر اقلیم بر پراکنش گونه‌های آب شیرین، به منظور تعديل این آثار و بیان راهکارهای مناسب حفاظتی با هدف تدوین و تنظیم برنامه‌های مدیریتی در آینده، استفاده نمود.

با توجه کمبود مطالعات مرتبط با مدل‌سازی بر روی گونه‌های ماهی آب شیرین در ایران و اهمیت گونه سس ماهی لب پهن در آبهای داخلی ایران، مطالعه حاضر باهدف پیش‌بینی و تعیین زیستگاه‌های مطلوب *L. barbus* با استفاده از یک رویکرد اجتماعی که حاصل از الگوریتم‌های مختلف تحت سناریوی سری‌های زمانی متفاوت، انجام گردید.

مواد و روش‌ها

معرفی منطقه مورد مطالعه

منطقه مورد مطالعه در پژوهش حاضر، کشور ایران با مساحت بیش از یک میلیون و ششصد هزار کیلومتر مربع است. ارتفاع آن از ۲۶ متر پایین‌تر از سطح دریا در سواحل خزر تا حدود ۵۶۱۰ متر بالاتر از سطح دریا در قله دماوند متغیر است (Ajirlu et al., 2016). ایران از لحاظ جغرافیای زیستی و غنای گونه‌ای دارای حیات گیاهی و جانوری بی‌نظیری در خاورمیانه است که این ناشی از تلاقی فلات ایران در میان سه منطقه زیستی پالوارکتیک، اتیوپین و اورینتال است. (Kafash et al., 2020). آبهای داخلی ایران از نظر حیات ماهی دارای ۱۹ حوضه آبریز مطابق شکل ۱ است، (Abdoli, 2016; Mostafavi et al., 2021).

شکل ۱. موقعیت حوضه‌های آبریز ایران بر اساس فون ماهی. نقشه برگرفته از ArcGIS نسخه 10.7 آنلاین

نقاط حضور

بهمنظور تهیه نقشه پراکنش و شناسایی زیستگاه‌های مناسب برای گونه *L. barbus* گردآوری نقاط حضور به چندین روش مختلف از جمله (الف) بازدیدهای میدانی گسترده در فصول مختلف در سال‌های ۱۴۰۱ تا ۱۴۰۳ (ب) استفاده از کتب و مقالات علمی معتبر چاپ شده، (ج) استفاده از پایگاه‌های داده‌های آنلاین علمی معتبر مانند Eschmeyer's Catalog of Fishes (https://researcharchive.calacademy.org/research/ichthyology/catalog/fishcatmain.asp) و GBIF (https://researcharchive.calacademy.org/research/ichthyology/catalog/fishcatmain.asp) در سراسر پراکنش آن در ایران www.gbif.org/ انجام گردید. در مجموع تعداد ۱۸۷ نقطه حضور برای گونه *L. barbus* در سراسر پراکنش آن در ایران گردآوری شد. برای کاهش دادن خودهمبستگی داده‌های گردآوری شده، از بین نقاط شعاع ۱ کیلومتر تنها یک نقطه برای تحلیل‌ها در نظر گرفته شد. در نهایت تعداد ۱۴۴ نقطه وقوع در تحلیل‌های مرتبط با مدل‌سازی توزیع گونه‌ای *L. barbus* در ایران استفاده شدند.

متغیرهای محیطی

بهمنظور تعیین و شناسایی متغیرهای تأثیرگذار و مهم بر انتخاب زیستگاه *L. barbus*، پژوهش‌های پیشین که مشابه مطالعه حاضر بودند بررسی شدند (Makki et al., 2023; Yousefi et al., 2020). در پژوهش حاضر از متغیرهای اقلیمی، توپوگرافی و انسانی بصورت همزمان استفاده شدند. به منظور بررسی متغیرهای اقلیمی، ۱۹ متغیر اقلیمی از پایگاه داده www.worldclim.org با دقت ۳۰ ثانیه (حدوداً یک کیلومتر مربع) استخراج گردید. نقشه DEM جهت استخراج متغیر شبیب که به عنوان یکی از مهم‌ترین متغیرهای موثر بر ناهمنگونی توپوگرافی است، استفاده گردید. همچنین به منظور کمی کردن اثرات فعالیت‌های انسانی بر اکوسیستم‌ها، مدل ردپای انسان مورد استفاده قرار گرفت (Sanderson et al., 2002). سپس تمامی لایه‌های به دست آمده در مرحله قبل، از لحاظ محدوده، تعداد پیکسل و سیستم مختصات در محیط نرم افزار ArcGIS 10.7 یکسان‌سازی شدند. قبل از اجرا کردن مدل، جهت بررسی هم خطی بین متغیرهای به دست آمده از ضرب ب همبستگی پیرسون (≥ 0.75) استفاده گردید. پس از بررسی هم خطی متغیرها، در مجموع تعداد هفت متغیر شامل درجه حرارت سالیانه^۱، تغییرات فصلی دما^۲، کمینه دمای سردترین ماه سال^۳، میانگین گرمترین فصل سال^۴، مجموع بارندگی سالانه^۵، شبیب و ردپای انسانی در مدل‌سازی استفاده گردید. در نهایت، جهت پیش‌بینی و ارزیابی اثرات تغییر اقلیم، متغیرهای پیش‌بینی شده آب و هوایی آینده که برای سال‌های ۲۰۸۰-۲۰۶۱ (میانگین ۲۰۷۰ و ۲۰۸۱) (میانگین ۲۰۹۰-۲۱۰۰) بودند از وب سایت www.worldclim.com استخراج شدند. به منظور ارزیابی توزیع بالقوه آینده، از بین ۱۴ مدل گردش عمومی^۶ موجود در وب سایت ذکر شده، مدل-MRI-ESM2-0 انتخاب و از آن، دو مسیر معرف غلظت^۷ برای گازهای گلخانه‌ای استفاده شد که شامل (سناریوی بد بینانه) SSP5-2.6 و SSP1-2.6 (سناریوی خوش‌بینانه) با وضوح ۳۰ ثانیه (حدوداً یک کیلومتر مربع) بودند.

مدل‌سازی زیستگاه

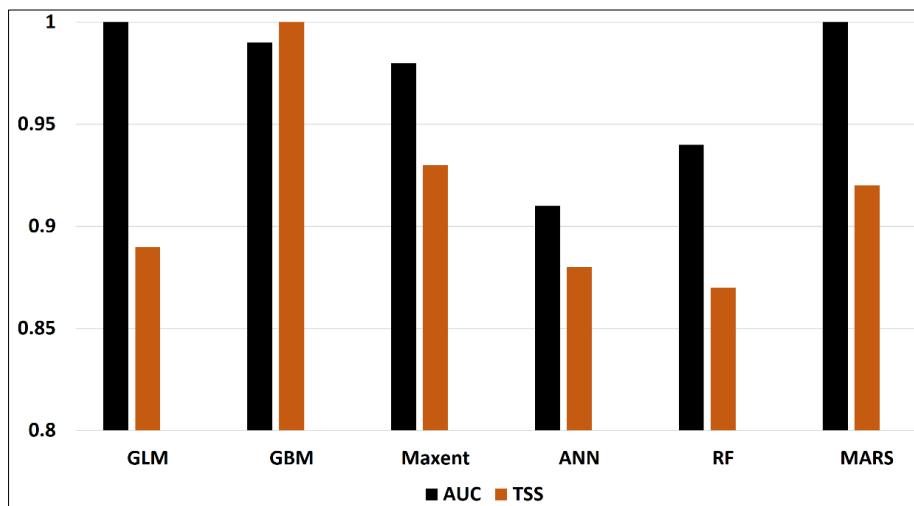
بهمنظور تعیین و پیش‌بینی زیستگاه‌های مطلوب حال و آینده برای گونه *L. barbus* از بسته نرم‌افزاری Biomod2 (Thuiller et al., 2009) در محیط (R V 4.3.1) (R Development Core Team, 2021) استفاده شد. جهت تخمین و برآورد زیستگاه‌های مطلوب از چندین الگوریتم مختلف شامل مدل خطی تعمیم یافته^۸، روش تعمیمی تقویت‌شده^۹، حداکثر

- 1. Bio 1
- 2. Bio 4
- 3. Bio 6
- 4. Bio 10
- 5. Bio 12
- 6. General Circulation Model (GCM)
- 7. Representative Concentration Pathways (RCPs)
- 8. GLM
- 9. GBM

آنتروپی^۱، شبکه عصبی مصنوعی^۲، جنگل تصادفی^۳ و رگرسیون چندمتغیره‌تطبیقی^۴ استفاده گردید. به دلیل وابستگی و نیاز تمامی الگوریتم‌های مورد استفاده به داده‌های عدم حضور کاذب، در این مطالعه حاضر تعداد ۱۴۴ نقطه (برابر تعداد نقاط حضور) به صورت تصادفی در منطقه مورد مطالعه و خارج از سلول‌های حضور ایجاد شدند. همچنین برای ارزیابی مدل (بررسی دقت) از دو معیار ناحیه زیر منحنی^۵ و آماره TSS استفاده گردید (Allouche et al., 2006). همچنین به منظور واسنجی مدل‌ها، ۸۰ درصد نقاط حضور به عنوان داده تعلیمی و ۲۰ درصد باقی‌مانده نیز برای ارزیابی پیش‌بینی مدل‌ها استفاده شدند.

نتایج

بر اساس نتایج به دست‌آمده، ارزیابی کارایی حاصل از مدل اجتماعی با استفاده از شاخص‌های AUC و TSS نشان دادند که مدل مورداستفاده توانایی پیش‌بینی خیلی خوب تا عالی در پراکنش ماہی *L. barbus* داشته است. در این نتایج ارزش معیار $AUC \geq 0.9$ و $TSS \geq 0.87$ به ترتیب عالی و خیلی خوب قرار گرفتند (شکل ۲).

شکل ۲. برآورد سطح زیر منحنی (AUC) و آماره TSS در الگوریتم‌های مختلف اجرا شده جهت پیش‌بینی مدل‌سازی

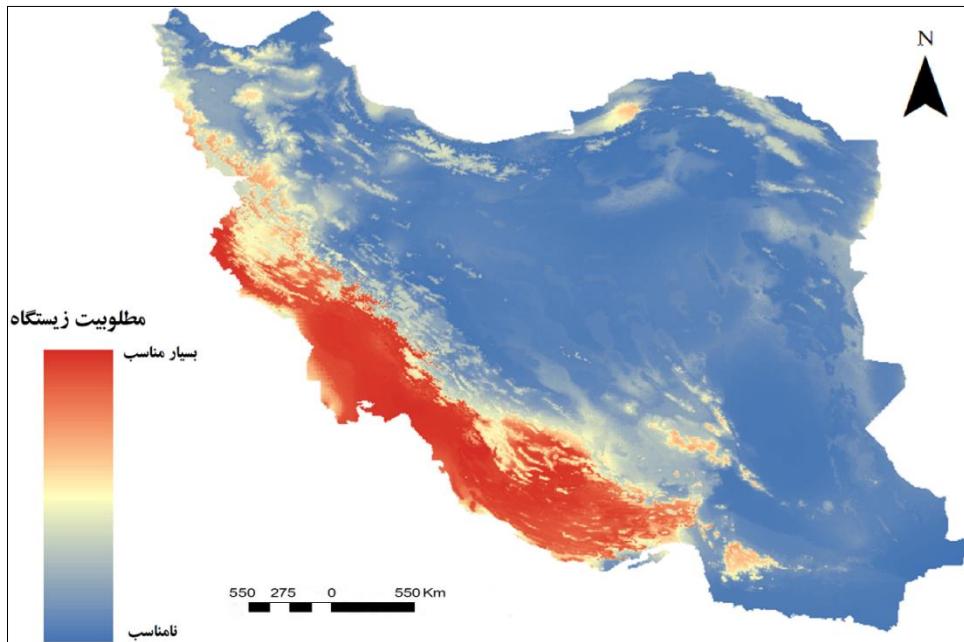
بر اساس نتایج به دست‌آمده از تحلیل‌ها، از میان متغیرهای مورداستفاده برای ساخت مدل، متغیرهای درجه حرارت سالیانه (۳۰٪)، مجموع بارندگی سالانه (۲۶٪) و گرمترین فصل سال (۲۰٪) به عنوان مهم‌ترین متغیرهای تاثیرگذار و مهم بر انتخاب زیستگاه ماہی *L. barbus* در منطقه پراکنش آن شناسایی شدند (جدول ۱).

جدول ۱. درصد مهم‌ترین متغیرهای زیستگاهی تاثیرگذار بر پراکنش سس ماہی لب پهن

متغیرها	درصد تأثیر
درجه حرارت سالیانه 1 (Bio 1)	۳۰/۴۲
مجموع بارندگی سالانه 12 (Bio 12)	۲۸/۱۴
میانگین گرمترین فصل سال 10 (Bio 10)	۱۹/۲۵
ردپای انسانی	۹/۱۷
کمینه دمای سردترین ماه سال 6 (Bio 6)	۶/۸۸
تغییرات فصلی دما 4 (Bio 4)	۳/۲۱
شیب	۲/۹۳

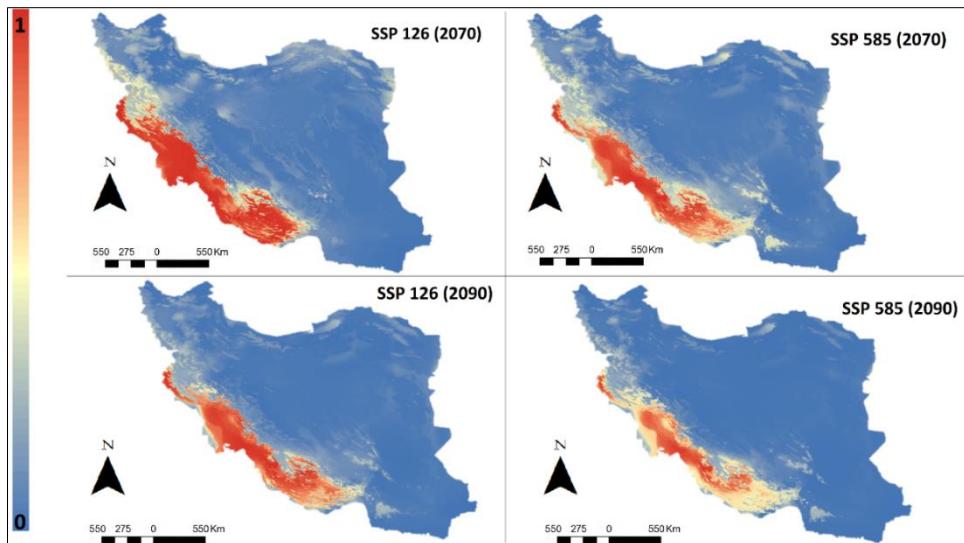
1. MAXENT
2. ANN
3. RF
4. MARS
5. AUC

نتایج حاصل از نقشه مطلوبیت زیستگاه بر اساس روش اجتماعی نشان داد که این گونه در قسمت‌های غربی، جنوب‌غربی و جنوب ایران دارای پراکنش است و در واقع مناطق ذکر شده دارای زیستگاه‌های مطلوب و مناسبی برای پراکنش گونه *L.barbus* هستند (شکل ۳).

شکل ۳. نقشه حال مطلوبیت زیستگاه پراکنش گونه سس ماهی لب پهن در ایران

همچنین نقشه‌های به دست آمده از مدل‌های اقلیمی در دو سری زمانی ۲۰۷۰ و ۲۰۹۰ به طور واضح نشان دادند که دامنه پراکنش گونه سس ماهی لب پهن تحت دو سناریوی خوب‌بینانه^۱ و بدیگرانه^۲ با کاهش محسوس بخصوص در سال ۲۰۹۰ مواجه خواهد بود (شکل ۴). در واقع این گونه تا سال ۲۰۹۰ بیشتر از ۳۰٪ مناطق پراکنش خود را از دست خواهد داد و در معرض تهدید قرار خواهد گرفت (جدول ۲).

شکل ۴. نقشه‌های پراکنش زیستگاهی ماهی *L. barbus* تحت سناریوهای متفاوت اقلیمی (SSP 126 و SSP 585) در مقیاس‌های زمانی سال ۲۰۷۰ و ۲۰۹۰

1. SSP1-2.6
2. SSP5-8.5

جدول ۲. نتایج پیش‌بینی میزان پراکنش ماهی *L. barbus* تحت تاثیر سناریوها و بازه‌های زمانی ۲۰۷۰ و ۲۰۹۰

SSP 585		SSP 126		<i>Luciobarbus barbus</i>
۲۰۹۰	۲۰۷۰	۲۰۹۰	۲۰۷۰	
۲/۷۹	۵/۱۸	۶/۸۲	۹/۵۶	درصد افزایش
۵۳/۹	۴۶/۴۳	۴۲/۶۵	۳۳/۳۴	درصد کاهش
-۵۱/۵۵	-۴۱/۲۵	-۳۵/۸۳	-۲۳/۷۸	تغییرات محدوده

بحث

باتوجه به قرارگیری موقعیت فلات ایران در جهان، به نظر می‌رسد بیش از ۸۰ درصد آن در رده خشک و نیمه خشک قرار گرفته است، لذا در دهه‌های آینده انتظار می‌رود کشور ایران با افزایش بیش از ۲/۵ درجه سانتیگراد در میانگین دما و کاهش بیش از ۳۵ درصدی بارش مواجه شود (Mansouri Daneshvar et al., 2019). با توجه به روند افزایشی دمای کره زمین و اقلیم ایران، انتظار می‌رود پدیده تغییر اقلیم در آینده‌ای نه چندان دور منجر به ارتات قابل توجهی بر اکوسیستم‌های کشور، مخصوصاً اکوسیستم‌های آب شیرین و اجزای آن و آسیب‌پذیری تنوع زیستی آن، خصوصاً ماهیان خواهد شد (Bagheri et al., 2023; Buisson et al., 2023; Makki et al., 2023) گونه‌ها در مواجه با تغییرات ناشی از اقلیم و اکنش‌های متفاوتی را نشان می‌دهند. در نهایت انقراض هستند.

برای سازگاری و تطبیق با محیط، لازمه آن وجود سازگاری در بستر زنی و توانایی گونه برای سازگاری‌های ژنتیکی است (Hawllitschek et al., 2011). از سوی دیگر، در صورتی که تاکسون مورد نظر گزینه مهاجرت و جابه‌جایی را برگزیند، عوامل مختلفی در این فرایند نقش پیدا می‌کنند که از جمله این عوامل می‌توان به توانایی ذاتی گونه در قدرت پراکنش، بهینه بودن شرایط فیزیولوژیکی و بیولوژیکی، و در نهایت پیوستگی و نبود مانع فیزیکی در مهاجرت اشاره نمود (Darab et al., 2020).

در صورت انتخاب راهبرد مهاجرت و جابه‌جایی توسط گونه، مatasفانه در طی سال‌های اخیر فعالیت‌های گستردۀ انسانی همچون تغییر کاربری اراضی، دگرگونی در زیستگاه‌ها، ورود مواد آلاینده و پساب‌های شهری و کشاورزی و همچنین ورود و معرفی گونه‌های غیر بومی باعث تخریب گستردۀ و فشارهای مضاعفی بر بسیاری از اکوسیستم‌ها شده که این فشارها خود مانع برای مهاجرت و جابه‌جایی گونه‌ها محسوب می‌شود (Mostafavi et al., 2021). از طرفی با توجه به اینکه زمان به عنوان یکی از منابع اصلی اکولوژیکی برای گونه‌ها است، با توجه به سرعت روند افزایشی تغییرات اقلیمی، در صورتی که گونه نتواند از لحاظ زمانی خود را با آن شرایط تطبیق دهد و یا مهاجرت کند، بنابراین محاکوم به انقراض و نابودی خواهد شد (Cox & Moore, 2005)

باتوجه به اینکه این گونه آخرین حد پراکنش خود در جنوب شرقی خاورمیانه است، یافته‌های پژوهش حاضر نیز روی گونه *L. barbus* نشان دادند که زیستگاه مطلوب برای این گونه محدود به قسمت‌های غربی، جنوب‌غرب و قسمت‌هایی از جنوب ایران است. این نتایج با پژوهش Joulade-Roudbar (۲۰۲۰) هم‌راستا بود.

باتوجه به یافته‌های حاصل از خروجی نقشه‌های اثرات اقلیمی روی گونه *L. barbus* برای دو سری زمانی ۲۰۷۰ و ۲۰۹۰ بصورت واضح مشخص شد که این گونه در اثر تغییرات اقلیمی کاهش محسوسی را در زیستگاه مطلوب خود نشان خواهد. به طور کلی گونه‌ها در صورت وقوع و مواجهه شدن با تغییرات اقلیمی ممکن است به یکی از چهار سناریوی؛ کاهش پراکنش، افزایش پراکنش، افزایش و کاهش پراکنش و یا ثبات در پراکنش، روی بیاورند (Yousefi et al., 2020). مطالعه حاضر نشان دهنده روی آوردن گونه ماهی *L. barbus* به سناریوی "افزایش و کاهش پراکنش" در پاسخ به اثرات تغییر اقلیم است. البته با توجه به نتایج میزان کاهش پراکنش در سال ۲۰۷۰ در مقابل افزایش آن به مقدار بسیار بیشتری است که این خود سبب منفی شدن دامنه تغییرات پراکنش گونه شده است.

مطالعاتی که اخیراً در زمینه مدل‌سازی روی گونه‌های مختلف ماهی صورت گرفته نشان از پاسخ‌های متفاوت این گونه‌ها

در مقابل اثرات اقلیمی است. از مطالعات اخیری که همراستا با نتایج ما انجام شده می‌توان به پژوهش Makki و همکاران (۲۰۲۱) اشاره نمود. آنها در این پژوهش اثرات تغییر اقلیم را بر پراکنش گونه ماهی *Garra rufa* برای سال‌های ۲۰۵۰ و ۲۰۸۰ مدل‌سازی نمودند که نتیجه این پژوهش نشان داد دامنه پراکنش گونه مورد مطالعه روند افزایشی و کاهش را تجربه خواهد کرد، با این تفاوت که میزان کاهشی بودن پراکنش در مطقه مورد مطالعاتی بسیار بیشتر از روند پراکنش افزایشی است. از دیگر مطالعات مربوط به مدل‌سازی روی گونه‌های ماهی، می‌توان به پژوهش رضایی و همکاران (۱۴۰۳) اشاره نمود که این پژوهش اثرات تغییر اقلیم را روی گونه ماهی سونگ ۱ نمایان ساخت. در این پژوهش از دو سناریوی بدینانه و خوش‌بینانه استفاده گردید که در هر دو سناریو محدوده پراکنش این گونه برای زمان‌های ۲۰۵۰ و ۲۰۸۰ کاهش یافته است. از سوی دیگر برخلاف نتایج ما، Darabi و همکاران (۲۰۲۰) بهمنظور مدل‌سازی مطلوبیت زیستگاه گونه ماهی بوتک فارس^۲ (Heckel, 1849) نتیجه گرفتند که در سناریوی خوش‌بینانه سال‌های ۲۰۵۰ و ۲۰۸۰ دامنه پراکنش آن اندکی کاهش ولی در سناریوی بدینانه سال ۲۰۵۰ دامنه پراکنش اندکی افزایش، در حالی که در سناریوی بدینانه سال ۲۰۸۰ بر زیستگاه‌های مطلوب این گونه به میزان قابل توجهی افزوده خواهد شد.

باتوجه به مطالعه حاضر و مطالعات قبلی صورت گرفته اثرات تغییر اقلیم روی ماهیان، بهوضوح مشخص است که گونه‌ها نسبت به تغییرات اقلیمی دارای پاسخ‌های متفاوتی از جانب خود هستند که این پاسخ‌ها، ارائه راهکارها و راهبردهای مدیریتی مناسب و خاص را برای هر گونه می‌طلبند.

نتیجه‌گیری

ماهی *L. barbulus* یکی از ماهیان مهم رودخانه‌ای واقع در قسمت‌های غربی، جنوب‌غرب و جنوب ایران است. این ماهی در استان‌های واقع در مناطق ذکر شده به عنوان یک گونه خوارکی بالارزش بالا شناخته شده که این خود عاملی سبب صید گستره و بیش از حد آن در بسیاری از رودخانه‌های آب شیرین توسط صیادان است. تغییرات ناشی از اقلیم از یکسو و فشار صیادی از سوی دیگر می‌تواند سبب کاهش چشمگیری را در اندازه جمعیت این گونه بالارزش در طی چند دهه آینده شود. البته این نکته شایان ذکر است که باتوجه به عدم قطعیت وجود خطا در مدل‌ها، پیشنهاد می‌شود مدل‌های اقلیمی با تعداد متغیرها و داده‌های بیشتر آزموده شوند. باتوجه به کاهش محدوده پراکنش این گونه و فشارهای انسانی که روی گونه و زیستگاه آن وجود دارد، توصیه می‌شود از نتایج این پژوهش بهمنظور شناسایی مناطق و زیستگاه‌های مطلوب این گونه جهت اقدامات مدیریتی لازم و تعديل نمودن اثرات و شاید سازگاری این گونه با تغییرات اقلیمی استفاده گردد. در نهایت از نتایج این پژوهش می‌توان در زمینه مدیریت و حفاظت از گونه و زیستگاه استفاده نمود، بهطوری که پژوهش حاضر اطلاعات مفیدی را برای مدیران جهت ارائه راهبردهای گوناگون حفاظت فراهم آورده است.

منابع

- اشرفزاده، محمدرضا؛ نقی‌پور، علی‌اصغر؛ خوشناموند، هادی؛ حیدریان، مریم؛ اسماعیلی، سیامک (۱۳۹۸). مدل‌سازی مطلوبیت زیستگاه‌های تغذیه‌ای کركس مصری (*Neophron percnopterus*) در استان کرمانشاه. *بوم‌شناسی کاربردی*، ۱(۴)، ۵۱-۳۵.
- doi: 10.47176/ijae.8.4.10022
- اشرفزاده، محمدرضا؛ نقی‌پور، علی‌اصغر؛ محمدی، علیرضا؛ حیدریان، مریم؛ خوشناموند، هادی (۱۴۰۲). مدل‌سازی مطلوبیت زیستگاه پلنگ ایرانی (*Panthera pardus*) در استان لرستان. *زیست‌شناسی جانوری تجربی*، ۱۱(۴)، ۹۵-۱۰۸.
- doi: 10.30473/EAB.2023.67107.1903
- دارابی، مستوره؛ مصطفوی، حسین؛ رحیمی، راضیه؛ تیموری، آزاد؛ فرشچی، پروین (۱۳۹۹). مدل‌سازی مطلوبیت زیستگاه گونه بوتک فارس، ۱۸۴۹ Cyprinodon tenuiradius Heckel, 1849 و تعیین تأثیر اقلیم بر پراکنش آن در استان فارس. *نشریه علمی پژوهشی پژوهش‌های ماهی شناسی کاربردی*، ۸(۵)، ۶۰-۵۱.
- doi: 10.22034/jair.8.5.6
- خوشناموند، هادی؛ ملکیان، منصوره؛ کیوانی، یزدان (۱۳۹۶). امکان‌سنجی استفاده از ریخت‌سنگی هندسی لاروها در گونه سمندر

1. *Luciobarbus esocinus*
2. *Cyprinodon tenuiradius*

References

- Abdoli, A. (2016). *Field guide of fishes of inland waters of Iran* (First). Iran-shenasi.
- Ajirlu, M. S., Moazzen, M., & Hajialioghli, R. (2016). Tectonic evolution of the Zagros Orogen in the realm of the Neotethys between the Central Iran and Arabian Plates: An ophiolite perspective. *Central European Geology*, 59(1-4), 1-27. doi: 10.1556/24.59.2016.001
- Aksu, S. (2021). Current and future potential habitat suitability prediction of an endemic freshwater fish species *Seminemacheilus lendlii* (Hankó, 1925) using Maximum Entropy Modelling (MaxEnt) under climate change scenarios: Implications for conservation. *Journal of Limnology and Freshwater Fisheries Research*, 7(1), Article 1. doi: 10.17216/limnofish.758649
- Allouche, O., Tsoar, A., & Kadmon, R. (2006). Assessing the accuracy of species distribution models: Prevalence, kappa and the true skill statistic (TSS). *Journal of Applied Ecology*, 43(6), 1223-1232. doi: 10.1111/j.1365-2664.2006.01214.x
- Arash Jouladeh-Roudbar, Hamid Reza Ghanavi, & Ignacio Doadrio. (2020). Ichthyofauna From Iranian Freshwater: Annotated Checklist, Diagnosis, Taxonomy, Distribution and Conservation Assessment. *Zoological Studies*, 59. doi: 10.6620/ZS.2020.59-21
- Armstrong, J. B., Schindler, D. E., Ruff, C. P., Brooks, G. T., Bentley, K. E., & Torgersen, C. E. (2013). Diel horizontal migration in streams: Juvenile fish exploit spatial heterogeneity in thermal and trophic resources. *Ecology*, 94(9), 2066-2075. doi: 10.1890/12-1200.1
- Ashcroft, M. B. (2010). Identifying refugia from climate change. *Journal of Biogeography*, 37(8), 1407-1413. doi: 10.1111/j.1365-2699.2010.02300.x
- Ashrafzadeh, M. R., Khosravi, R., Mohammadi, A., Naghipour, A. A., Khoshnamvand, H., Haidarian, M., & Penteriani, V. (2022). Modeling climate change impacts on the distribution of an endangered brown bear population in its critical habitat in Iran. *Science of The Total Environment*, 837, 155753. doi: 10.1016/j.scitotenv.2022.155753
- Ashrafzadeh, M. R., Naghipour, A. A., Khoshnamvand, H., Haidarian, M., & Esmaeili, S. (2020). Distribution Modeling of Foraging Habitats for Egyptian Vulture (*Neophron percnopterus*) in Kermanshah Province, Iran. *Iranian Journal Of Applied Ecology*, 8(4), 35-51. doi: 10.47176/ijae.8.4.10022 (In Persian)
- Ashrafzadeh, M. R., Naghipour, A. A., Mohammadi, A., Haidarian, M., & Khoshnamvand, H. (2023). Habitat suitability modeling of Persian leopard (*Panthera pardus*) in Lorestan province, Iran. *Experimental Animal Biology*, 11(4), 95-108. doi: 10.30473/EAB.2023.67107.1903. (In Persian)
- Bagheri, M., Azimi, M., Khoshnamvand, H., Abdoli, A., & Ahmadzadeh, F. (2023). The threat of a non-native oligochaete species in Iran's freshwater: Assessment of the diversity and origin of *Eiseniella tetraedra* (Savigny, 1826) and its response to climate change. *Biology Open*, bio.060180. doi: 10.1242/bio.060180
- Birnie-Gauvin, K., Lynch, A. J., Franklin, P. A., Reid, A. J., Landsman, S. J., Tickner, D., Dalton, J., Aarestrup, K., & Cooke, S. J. (2023). The RACE for freshwater biodiversity: Essential actions to create the social context for meaningful conservation. *Conservation Science and Practice*, 5(4), e12911. doi: 10.1111/csp2.12911
- Bongaerts, P., & Smith, T. B. (2019). Beyond the "Deep Reef Refuge" Hypothesis: A Conceptual Framework to Characterize Persistence at Depth. In Y. Loya, K. A. Puglise, & T. C. L. Bridge (Eds.), *Mesophotic Coral Ecosystems* (pp. 881-895). Springer International Publishing. doi: 10.1007/978-3-319-92735-0_45
- Buisson, L., Thuiller, W., Lek, S., Lim, P., & Grenouillet, G. (2008). Climate change hastens the turnover of stream fish assemblages. *Global Change Biology*, 14(10), 2232-2248. doi: 10.1111/j.1365-2486.2008.01657.x
- Cowan, M. A., Callan, M. N., Watson, M. J., Watson, D. M., Doherty, T. S., Michael, D. R., Dunlop, J. A., Turner, J. M., Moore, H. A., Watchorn, D. J., & Nimmo, D. G. (2021).

- Artificial refuges for wildlife conservation: What is the state of the science? *Biological Reviews*, 96(6), 2735–2754. doi: 10.1111/brv.12776
- Cox, C. B., & Moore, P. D. (2005). *Biogeography: An ecological and evolutionary approach* (7th ed). Blackwell Pub.
- Darab, M., Mostafavi, H., Rahimi, R., Teimori, A., & Farshchi, P. (2020). Modeling the Habitat Suitability of Botak-e-Fars, Cyprinodon Tenuiradius Heckel, 1849 and Determining the Impact of Climate Change on its Distribution in Fars Province. *Journal of Applied Ichthyological Research*, 8(5), 51–60. doi: 10.22034/jair.8.5.6 (In Persian)
- Ghaedi, Z., Badri, S., Saberi-Pirooz, R., Vaissi, S., Javidkar, M., & Ahmadzadeh, F. (2021). The Zagros Mountains acting as a natural barrier to gene flow in the Middle East: More evidence from the evolutionary history of spiny-tailed lizards (Uromasticinae: Saara). *Zoological Journal of the Linnean Society*, 192(4), 1123–1136. doi: 10.1093/zoolinnean/ zlaa113
- Ghane-Ameleh, S., Khosravi, M., Saberi-Pirooz, R., Ebrahimi, E., Aghbolaghi, M. A., & Ahmadzadeh, F. (2021). Mid-Pleistocene Transition as a trigger for diversification in the Irano-Anatolian region: Evidence revealed by phylogeography and distribution pattern of the eastern three-lined lizard. *Global Ecology and Conservation*, 31, e01839. doi: 10.1016/j.gecco.2021.e01839
- Hahlbeck, N., Tinniswood, W. R., Sloat, M. R., Ortega, J. D., Wyatt, M. A., Hereford, M. E., Ramirez, B. S., Crook, D. A., Anlauf-Dunn, K. J., & Armstrong, J. B. (2022). Contribution of warm habitat to cold-water fisheries. *Conservation Biology*, 36(3), e13857. doi: 10.1111/cobi.13857
- Hannah, D. M., & Garner, G. (2015). River water temperature in the United Kingdom: Changes over the 20th century and possible changes over the 21st century. *Progress in Physical Geography: Earth and Environment*, 39(1), 68–92. doi: 10.1177/0309133314550669
- Harter, D. E. V., Irl, S. D. H., Seo, B., Steinbauer, M. J., Gillespie, R., Triantis, K. A., Fernández-Palacios, J.-M., & Beierkuhnlein, C. (2015). Impacts of global climate change on the floras of oceanic islands – Projections, implications and current knowledge. *Perspectives in Plant Ecology, Evolution and Systematics*, 17(2), 160–183. doi: 10.1016/j.ppees.2015.01.003
- Hawlitschek, O., Porch, N., Hendrich, L., & Balke, M. (2011). Ecological Niche Modelling and nDNA Sequencing Support a New, Morphologically Cryptic Beetle Species Unveiled by DNA Barcoding. *PLoS ONE*, 6(2), e16662. doi: 10.1371/journal.pone.0016662
- Kafash, A., Ashrafi, S., Yousefi, M., Rastegar-Pouyani, E., Rajabizadeh, M., Ahmadzadeh, F., Grünig, M., & Pellissier, L. (2020). Reptile species richness associated to ecological and historical variables in Iran. *Scientific Reports*, 10(1), 18167. doi: 10.1038/s41598-020-74867-3
- Keppel, G., & Wardell-Johnson, G. W. (2012). Refugia: Keys to climate change management. *Global Change Biology*, 18(8), 2389–2391. doi: 10.1111/j.1365-2486.2012.02729.x
- Khoshnamvand, H., Malekian, M., & Keivani, Y. (2019). Feasibility of using geometric morphometrics on larvae of Loristan newt for population identifications. *Journal of Animal Research*, 32(1), 11–19. doi: 20.1001.1.23832614.1398.32.1.2.5. (In Persian)
- Khoshnamvand, H., Malekian, M., Keivani, Y., & Goudarzi, F. (2019). DNA barcoding of the Luristan newt (*Neurergus kaiseri*) in south-western Iran. *Journal of Wildlife and Biodiversity*, 3(2). doi: 10.22120/jwb.2019.34933
- Khoshnamvand, H., Vaissi, S., Azimi, M., & Ahmadzadeh, F. (2024). Phylogenetic climatic niche evolution and diversification of the *Neurergus* species (Salamandridae) in the Irano-Anatolian biodiversity hotspot. *Ecology and Evolution*, 14(8), e70105. doi: 10.1002/ece3.70105
- Makki, T., Mostafavi, H., Matkan, A. A., Valavi, R., Hughes, R. M., Shadloo, S., Aghighi, H., Abdoli, A., Teimori, A., Eagderi, S., & Coad, B. W. (2023). Predicting climate heating impacts on riverine fish species diversity in a biodiversity hotspot region. *Scientific Reports*, 13(1), 14347. doi: 10.1038/s41598-023-41406-9
- Malekian, M., Khoshnamvand, H., & Keivani, Y. (2019). Morphological assessment raises the possibility of cryptic species within the Luristan newt, *Neurergus kaiseri* (Amphibia: Salamandridae). *Herpetological Journal*, 29(4), 237–244. doi: 10.33256/hj29.4.237244

- Malmqvist, B., & Rundle, S. (2002). Threats to the running water ecosystems of the world. *Environmental Conservation*, 29(2), 134–153. doi: 10.1017/S0376892902000097
- Mansouri Daneshvar, M. R., Ebrahimi, M., & Nejadsoleymani, H. (2019). An overview of climate change in Iran: Facts and statistics. *Environmental Systems Research*, 8(1), 7. doi: 10.1186/s40068-019-0135-3
- Mostafavi, H., Mehrabian, A. R., Teimori, A., Shafizade-Moghadam, H., & Kambouzia, J. (2021). The Ecology and Modelling of the Freshwater Ecosystems in Iran. In L. A. Jawad (Ed.), *Tigris and Euphrates Rivers: Their Environment from Headwaters to Mouth* (pp. 1143–1200). Springer International Publishing. doi: 10.1007/978-3-030-57570-0_52
- Mousavi, S.-M., Mobarghaee Dinan, N., Ansarifard, S., Darvishi, G., Borhani, F., & Naghibi, A. (2024). Assessing the impact of global carbon dioxide changes on atmospheric fluctuations in Iran through satellite data analysis. *Journal of Water and Climate Change*, 15(6), 2774–2791. doi: 10.2166/wcc.2024.702
- Pavey, C. R., Addison, J., Brandle, R., Dickman, C. R., McDonald, P. J., Moseby, K. E., & Young, L. I. (2017). The role of refuges in the persistence of Australian dryland mammals. *Biological Reviews*, 92(2), 647–664. doi: 10.1111/brv.12247
- Petsch, D. K. (2016). Causes and consequences of biotic homogenization in freshwater ecosystems. *International Review of Hydrobiology*, 101(3–4), 113–122. doi: 10.1002/iroh.201601850
- R Development Core Team. (2021). *R: a Language and Environment for Statistical Computing* (Vienna) [Computer software].
- Reid, A. J., Carlson, A. K., Creed, I. F., Eliason, E. J., Gell, P. A., Johnson, P. T. J., Kidd, K. A., MacCormack, T. J., Olden, J. D., Ormerod, S. J., Smol, J. P., Taylor, W. W., Tockner, K., Vermaire, J. C., Dudgeon, D., & Cooke, S. J. (2019). Emerging threats and persistent conservation challenges for freshwater biodiversity. *Biological Reviews*, 94(3), 849–873. doi: 10.1111/brv.12480
- Rolls, R. J., Leigh, C., & Sheldon, F. (2012). Mechanistic effects of low-flow hydrology on riverine ecosystems: Ecological principles and consequences of alteration. *Freshwater Science*, 31(4), 1163–1186. doi: 10.1899/12-002.1
- Saberi-Pirooz, R., Rajabi-Maham, H., Ahmadzadeh, F., Kiabi, B. H., Javidkar, M., & Carretero, M. A. (2021). Pleistocene climate fluctuations as the major driver of genetic diversity and distribution patterns of the Caspian green lizard, *Lacerta strigata* Eichwald, 1831. *Ecology and Evolution*, 11(11), 6927–6940. doi: 10.1002/ece3.7543
- Sanderson, E. W., Jaiteh, M., Levy, M. A., Redford, K. H., Wannebo, A. V., & Woolmer, G. (2002). The Human Footprint and the Last of the Wild. *BioScience*, 52(10), 891. doi: 10.1641/0006-3568(2002)052[0891:THFATL]2.0.CO;2
- Sayahnia, R., Ommi, S., Khoshnamvand, H., Salmanpour, F., Sadeghi, S. M. M., & Ahmadzadeh, F. (2024). Fire protection priorities in the oak forests of Iran with an emphasis on vertebrate habitat preservation. *Scientific Reports*, 14(1), 15624. doi: 10.1038/s41598-024-65355-z
- Sayyadzadeh, G., & Esmaeli, H. R. (2024). Freshwater lamprey and fishes of Iran: Reappraisal and updated checklist with a note on Eagderi et al. (2022). *Zootaxa*, 5402(1), Article 1. doi: 10.11646/zootaxa.5402.1.1
- Shukla, K., Shukla, S., Upadhyay, D., Singh, V., Mishra, A., & Jindal, T. (2021). Socio-Economic Assessment of Climate Change Impact on Biodiversity and Ecosystem Services. In D. K. Choudhary, A. Mishra, & A. Varma (Eds.), *Climate Change and the Microbiome* (Vol. 63, pp. 661–694). Springer International Publishing. doi: 10.1007/978-3-030-76863-8_34
- Thuiller, W., Lafourcade, B., Engler, R., & Araújo, M. B. (2009). BIOMOD – a platform for ensemble forecasting of species distributions. *Ecography*, 32(3), 369–373. doi: 10.1111/j.1600-0587.2008.05742.x
- Van Rees, C. B., Waylen, K. A., Schmidt-Kloiber, A., Thackeray, S. J., Kalinkat, G., Martens, K., Domisch, S., Lillebø, A. I., Hermoso, V., Grossart, H., Schinegger, R., Decleer, K., Adriaens, T., Denys, L., Jarić, I., Janse, J. H., Monaghan, M. T., De Wever, A., Geijzendorffer, I., ... Jähnig, S. C. (2021). Safeguarding freshwater life beyond 2020: Recommendations for the new global biodiversity framework from the European experience. *Conservation Letters*,

- 14(1), e12771. doi: 10.1111/conl.12771
Yousefi, M., Jouladeh-Roudbar, A., & Kafash, A. (2020). Using endemic freshwater fishes as proxies of their ecosystems to identify high priority rivers for conservation under climate change. *Ecological Indicators*, 112, 106137. doi: 10.1016/j.ecolind.2020.106137